

Publicerad 2009-05-24 23:11 av Martin Hellberg Olsson

*En gammal pryl som jag fortfarande tycker är rätt kul. Så att jag faktiskt har publicerat en text här också, inte bara en blogglänk...*

### **Gnuerna - en vision**

```
<table border="0" cellspacing="0" cellpadding="0" width="100%"><tbody><tr><td  
bgcolor="#000000"><table border="0" cellspacing="1" cellpadding="0" width="100%"><tbody><tr><td  
bgcolor="#ffffff"><table border="0" cellspacing="0" cellpadding="5" width="100%"><tbody><tr><td  
valign="top">11324 gnuer  
lösa på Göteborgs vintergator
```

De dök upp helt plötsligt.  
Ingen visste var de kom ifrån  
Ingen såg dem i o f s  
materialiseras ur tomma intet  
men det var svårt att inse hur  
det annars skulle kunna ha gått till.

Gud eller djävulen hade behagat skämta  
Det var givetvis en tragedi  
men många hade svårt att låta bli  
att skratta. Det fanns ju

tycktes det

ändå minst en djupt positiv aspekt  
Uppenbarligen har Gud  
(eller Djävulen)  
humor.

Det är iaf något.

Markus Birro skriver,  
frenetiskt, hexameter.  
Han tycker visst att situationen kräver  
hexameter.  
Han sitter på en omålad klappstol  
tätt invid pressbyrån vid Valand  
med en blyertspenna i handen  
som han inte tagit sig tid att vässa  
och 3 i reserv mellan tänderna.  
Det är mycket farligt

en utsatt position, gnuer överallt  
inte särskilt logiskt på något sätt  
men ändå fallet.

Vad Peter har för sig?  
Det vet väl för fan inte jag!  
Han ansar väl sin mustasch eller nåt.  
(Därmed inget illa ment,  
all heder åt Peter B!  
Här är det inte meningen  
att svartmåla någon.)

Ryggar. Ryggar och skrik. Och snö!  
Det är totalintrycket.

Mitt alltså. Det är ju  
- som skalden säger -  
alltid en fråga om perspektiv.

Och jag kan förresten inte skriva  
hexameter. Nej, alltså, jag...  
jag menar jag har ju i o f s aldrig  
provat, men... ja. Ni får förlåta,  
helt enkelt.

(Förlåta är bra, rent allmänt.  
Generellt sett. Tror jag.)

och gargoylerna tittar på  
det finns gargoyler i Göteborg,  
det visste ni väl?  
En av dom brukar  
(på natten, när han tror att  
ingen ser på)  
sitta och prata med Charles  
Felix Lindbergs staty.

Den statyn är nerrusad nu.  
Vandaler, di där gnuerna!  
Ingen känsla för kultur...

Fast statyn har ju fått sin hämnd,  
i o f s  
3 gnuer ligger där  
döda  
blödande  
otympliga

Sår,  
sår och ryggar,  
sår och ryggar och snö

men snön har börjat smälta bort nu  
i blod, skit och vilset trampande.

Det är givetvis en tragedi.

Möjligen har gnuerna skapats  
för att på ett djupt symboliskt plan  
(och just därför högst konkret,  
och magiskt)  
personifiera begreppet fulsnygghet.

En sak är hur som helst säker?  
De har inte skapats för snömodd  
och knappast för kullersten heller.

Knakandet -  
men Gud har i alla fall humor  
och i sånt finner somliga tröst.

Det finns inga tyvärr inga superhjältar -  
tycks det.

För somliga är filosofi en lyx.  
Det har inkallats krismöten  
med Göran Johansson  
vars hudproblem blir värre av stressen.  
Undantagstillstånd har utfärdats.  
Jägare? Militären (fan med K4)? Vattenförsörjning?  
En stämning av effektivitet  
fast man i själva verket inte kommer

någonstans.

Någon tänker på Kurt Wallander.

‘Visst tusan finns där en likhet!’

Någon börjar skratta.

Det finns kaffe och wienerbröd.

Men varför skulle djävulen ha humor?

Det finns historier, typ:

‘67-åriga Hedda Pettersson

på väg att spela kort

med Mansour från Iran...’

Hedda är viktig, som alla.

De skrikande gnuerna är

(klichémässigt)

namnlösa.

men

i den pågående symfonin

är en bärande stämma

ljuden av ben som knäcks

det låter som samba

Man kan tänka sig

en något oregelbunden nedräkning

7412...

7409...

7367, etc.

Men om man säger så här:

Omständigheterna är inte optimala

för fortplantning.

Någon gång tar det slut,

mer eller mindre,

på gott och på ont.

Eller inte.

Konstiga saker har hänt förut.

</td>

</tr>

</tbody></table></td></tr>

</tbody></table></td></tr>

<tr><td height="5"><

src="http://www.sockerdricka.nu/s6/pic/line.gif" alt="" width="1" height="5" /></td></tr><tr><td  
bgcolor="#000000"><table border="0" cellspacing="1" cellpadding="0" width="100%"><tbody><tr><td  
align="center" bgcolor="#dfd4a7"><table border="0" cellspacing="5" cellpadding="0"><tbody><tr><td>  
</td></tr></tbody></table></td></tr></tbody></table></td></tr></tbody></table></td></tr></tbody></table>

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Martin Hellberg Olsson med Poeter.se id #28953 innehar upphovsrätten